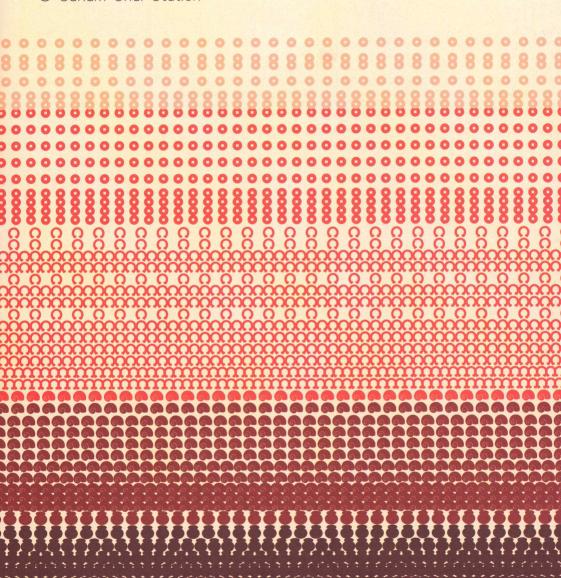
มิวเซียมสยาม

Musuem of Siam

มิวเชียมใต้ดิน @สถานีสนามไชย

Bangkok Underground Site Musuem @ Sanam Chai Station

คุณอยู่ที่นี่! "สถานีสนามไชย"

สถานีสนามไชย สถานีเดียวในระบบรถไฟฟ้าใต้ดินที่ตั้งอยู่ในเกาะรัตนโกสินทร์ชั้นใน พื้นที่เมืองเก่าที่ทรงคุณค่าที่สุดของกรุงเทพมหานคร

เส้นทางรถไฟฟ้าแล่นต่อเนื่องจากสถานีหัวลำโพง ผ่านพื้นที่เมืองเก่า แล้วลอดใต้แม่น้ำเจ้าพระยา บริเวณปากคลองตลาดไปยังฝั่งธนบรีที่สถานีอิสรภาพ ก่อนจะยกระดับขึ้นเหนือดินส่สถานีท่าพระ

โถงทางเดินภายในสถานีสนามไชย ออกแบบโดย รศ.ตร. ภิญโญ สุวรรณคีรี ศิลปินแห่งชาติ สาขาทัศนศิลป์ โดยจำลองเสมือนเป็นท้องพระโรงในสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น เป็นสัญญาณว่านักเดินทางทุกท่านกำลังเข้าส์ใจกลางหัวแหวนแห่งเกาะรัตนโกสินทร์แห่งนี้

และบริเวณทางออกที่ ๑ ท่านจะได้เพลิดเพลินกับพิพิธภัณฑ์ใต้ดินขนาดย่อม ที่แสดงหลักฐานทางโบราณคดีของพื้นที่ตรงนี้ เราได้จำลองหลุมขุดค้นโบราณคดี แสดงฐานรากของวังเก่า ก่อนที่จะรื้อลงเพื่อสร้างเป็นอาคาร **กระทรวงพาณิชย์** สีเหลืองสะดุดตา อันเป็นที่ตั้งของ **มิวเชียมสยาม** ในปัจจบัน

You are here! Sanam Chai Station

The only station in the MRT Metropolitan Rapid Transit system located on the Inner Rattanakosin Island, one of the most treasured historic areas of Bangkok.

The MRT train runs from Hua Lamphong Station through the Old Town, passing through the Chao Phraya River to the Thon Buri side at Itsaraphap Station. The route is then elevated above the ground at Tha Phra Station.

The hallway inside the Sanam Chai Station was designed by National Artist (visual art and applied art)
Prof. Pinyo Suwankiri, simulating the Audience Hall in the early Rattanakosin period
(late 18th century to early 19th century) to signify that passengers are entering the heart of
the Rattanakosin Island.

At Exit 1, you can explore an underground site museum which brings you archeological evidence from this very area. We have created an archeological excavation to show you the foundation of a former palace, which have been torn down to construct the yellow Ministry of Commerce Building in which Museum of Siam is currently located.

២២៣೦/1687

ป้อมบางกอก Bangkok Fort in the Ayutthaya Period สมัยอยุธยา

"บางกอก" ชุมชนริมแม่น้าเจ้าพระยา ที่มีมาตั้งแต่สมัยอยุธยา ก่อนจะเติบโตเป็น "เมืองบางกอก" ที่ตั้งอยู่สองฟากฝั่งแม่น้ำ

ในสมัยสมเด็จพระนารายณ์ มีการสร้างป้อมปราการรูปดาวแบบฝรั่งขึ้น เรียกกันว่า "ป้อมบางกอก" หรือ "ป้อมวิชาเยนทร์" (ตามชื่อผู้ควบคุม การก่อสร้าง เจ้าพระยาวิชาเยนทร์ ขุนนางกรีกผู้ลือชื่อ) ระหว่างป้อม ทั้งสองฝั่ง ขึงโซ่ใหญ่ขวางแม่น้ำไว้ ด้วยเป็น "เมืองหน้าด่าน" ที่สำคัญก่อนเดินเรือขึ้นไปยังกรุงศรีอยุธยา ป้อมบางกอกฝั่งตะวันออก ได้รื้อถอนไปในสมัยพระเพทราชา หลงเหลือแต่ฝั่งตะวันตก ซึ่งก็คือ ป้อมวิไชยประสิทธิ์ในปัจจุบันนั่นเอง

The state of the s

ഉമോ/1887

วังทั่ายวัด Palace Compound in the Rattanakosin Period สมัยรัตน์เกสินทร์

สมัยรัตนโกสินทร์ พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก รัชกาลที่ ๑ ทรงสถาปนาพระนครแห่งใหม่บนฝั่งตะวันออกของแม่น้ำเจ้าพระยา ทั้งปฏิสังขรณ์วัดโพธาราม วัดเก่าแก่ตั้งแต่สมัยอยุธยาขึ้นใหม่ และพระราชทาน นามว่า "วัดพระเชตพนวิมลมังคลาราม"

บริเวณป้อมวิชาเยนทร์เดิมจึงกลายเป็นพื้นที่รูปสามเหลี่ยมชายธง ท้ายวัดพระเชตุพนฯ และในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๓ โปรดฯ ให้สร้างวังเจ้านาย ๕ พระองค์ ในพื้นที่ว่างนี้ มีเจ้านายหลายพระองค์ ผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนมาครองวังทั้งห้า จนถึงรัชสมัยพระบาทสมเด็จ พระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ โดยมักเรียกรวมกันว่า "กลุ่มวังท้ายวัด พระเชตพนฯ"

മരിർ/1932

ก่อกระทรวง Ministry of Commerce after WW I สมัยรัชกาลที่ ๖

หลังสงครามโลกครั้งที่ ๑ เกิดการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญอีกครั้งในพื้นที่แห่งนี้ พระบาทสมเด็จพระมงกุฏเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๖ ทรงยกพื้นที่ "กลุ่มวังท้ายวัดพระเชตุพนฯ" ให้เป็นที่ทำการ "กระทรวงพาณิชย์" โดยก่อสร้างอาคารขึ้นใหม่เป็นดึก ๓ ชั้น รูปแบบสถาปัตยกรรมประเพณีนิยม อย่างฝรั่ง มีนายมาริโอ ตามานโญ (Mario Tamangno) สถาปนิกกรมโยธาธิการ ชาวอิตาลี เป็นผู้ออกแบบ ถือเป็นตึกสำนักงานของกระทรวงตึกแรกๆ ของสยาม ที่มีการออกแบบขึ้นใหม่ โดยไม่ใช้อาคารเก่าของวังเจ้านายเดิมเป็นที่ทำการ กระทรวงพาณิชย์ย้ายที่ทำการไปยังจังหวัดนนทบุรี ในปี พ.ศ.๒๕๔๒ และอาคารเก่าอันทรงคุณค่าแห่งนี้ ได้ขึ้นทะเบียนเป็นโบราณสถาน พร้อมทั้งปรับเปลี่ยนมาเป็นที่ตั้งของมิวเชียมสยามอย่างที่คุณได้เห็น ในปัจจุบัน

การขุดค้นทางโบราณคดีร่วมกับการศึกษารูปแบบสถาปัตยกรรมในยุคสมัยนั้น ทำให้สามารถสันนิษฐานรูปแบบของวังกรมหลวงอดิศรอุดมเดช ในสมัยรัชกาลที่ ๕ ได้ว่า

ท้องพระโรงมีลักษณะเช่นท้องพระโรงของวังเจ้านายชั้นพระองค์เจ้า คือเป็นเรือนไทย หันด้านยาวออกทางหน้าวัง หลังคาชั้นเดียวไม่มีมุขลด มุงหลังคาด้วยกระเบื้องดินเผา ไม่เคลือบ ยกพื้นสูง มีบันไดก่ออิฐถือปูนสำหรับขึ้นลงประมาณ ๓-๕ ขั้น ใต้ถุนโล่ง ภายในท้องพระโรงเป็นโดงยาวสำหรับออกว่าราชการ The archeological excavation and studies on the architectural style of that period led us to envision the design of Prince Sukhasvati's palace in the late 19th century.

The Audience Hall, similar to other audience halls belonging to other sons of the king, was a Thai-style pavilion, with its long side facing the front. The roof was made with unglazed, terracotta roof tiles and the pavilion was built on stilts. Its stairs were made of bricks and mortar, about 3-5 steps in height. There was space under the building. Inside the Audience Hall, there was a long hall for state activities.

ขุดค้นโบราณคดี ขุดคุ้ยประวัติศาสตร์

"โบราณคดี" (Archeology) คือการศึกษาเรื่องราวชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์ในอดีตจากหลักฐานต่างๆ ที่หลงเหลือ ทั้งที่พบบนดิน ใต้ดิน และใต้น้ำ ผ่านการวิเคราะห์อย่างมีระบบ ทั้งในขณะขุดค้นภาคสนามและ ในห้องปฏิบัติการเฉพาะ

Unearthing Archeological Evidence, Unlocking History

Archeology studies the stories of human history by looking at remaining clues on ground, underground, and underwater. The evidence is systematically studied both during excavation and in special laboratories.

"หลุมเสา" บอกเล่าภาพ "วัง"

การขุดค้นทางโบราณคดีในพื้นที่สถานีสนามไชย ยังพบหลักฐานสำคัญอีกอย่าง นั่นคือ "หลุมเสา" ทำให้สันนิษฐานได้ว่าท้องพระโรงหลังนี้มี เ**สาไม้** เพื่อใช้รองรับหลังคาหน้าจั่วมุงกระเบื้อง และจากการศึกษาอาคารท้องพระโรงของเจ้านายชั้นพระองค์เจ้าที่สร้างขึ้นในสมัยรัชกาลที่ ๓ เช่น ท้องพระโรงวังบ้านหม้อ และวังท่าพระ ล้วนเป็นอาคารเครื่องไม้หลังคาหน้าจั่วมุงกระเบื้องด้วยกันทั้งสิ้น

Post-holes Portray the Palace

The archeological excavation around the Sanam Chai Station also led to a discovery of another significant piece of evidence -- post-holes.

The post-holes tell us that the Audience Hall was supported by wooden posts to bear the weight of the tiled gable roof.

Other audience halls belonging to the royal heirs built in the same period in the early 19th century were also constructed with wood and gable roof.

บันไดทางขึ้นสู่ท้องพระโรง

การขุดค้นขุดแต่งทางโบราณคดีบริเวณพื้นที่สถานีสนามไชยยังเจอแนวซุงและอิฐที่ใช้เป็นฐานราก ของบันไดทางเข้าท้องพระโรงด้วย สันนิษฐานได้ว่าบันไดทางเข้านี้ มีลักษณะเป็นบันไดก่ออิฐถือปูน สูงประมาณ ๓-๕ ขั้น และทำให้เราทราบได้ว่า อาคารท้องพระโรงน่าจะหันด้านยาวออกหน้าวัง เนื่องจากตำแหน่งของบันไดตั้งอยู่ที่ด้านยาวของท้องพระโรง

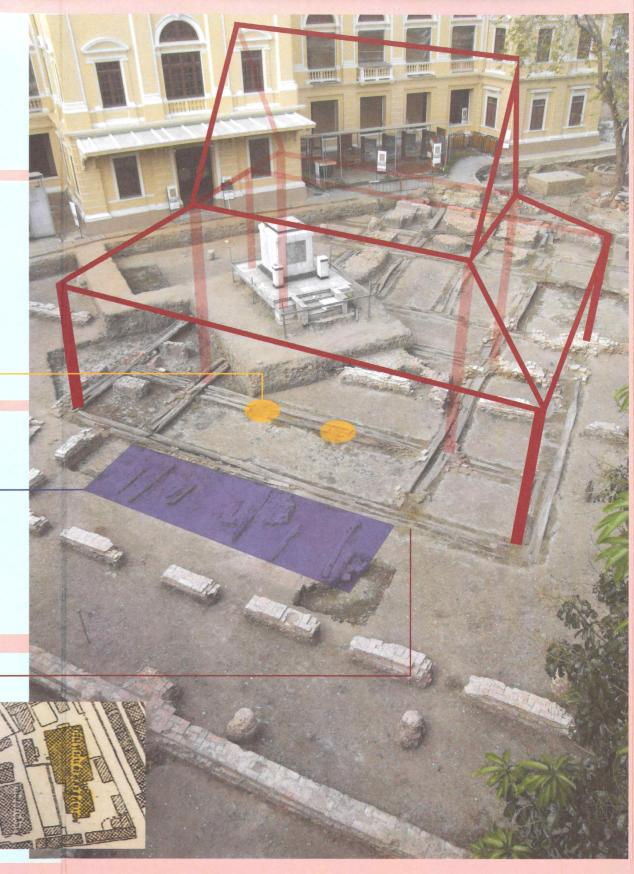
Main Entrance Stairs to the Audience Hall

The archeological excavation around the Sanam Chai Station led to a discovery of lumber and brick foundations which supported the main entrance stairs to the Audience Hall. It is assumed that the main entrance stairs were constructed with bricks and mortar, about 3-5 steps in height. It informs us that the Audience Hall's long side faced the front of the palace, since the position of the stairs was on the long side of the hall.

"คลองราก" ของท้องพระโรง The Audience Hall's Strip Footings

"คลองราก" (Strip footing) คือฐานรากที่ใช้รองรับน้ำหนักผนัง คลองรากที่เจอจากการขุดค้น โบราณคดีในบริเวณสถานีสนามไชย มีลักษณะเป็นไม้ชุงวางเรียงต่อกันไป แนวของการวางชุง ทำให้ทราบถึงขอบเขตของตัวอาคาร เป็นหลักฐานสำคัญที่ช่วยอธิบายลักษณะทางกายภาพ ของวังท้ายวัดพระเชตุพนฯ ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

เมื่อนำแนวคลองรากในหลุมขุดค้นที่เห็นอยู่นี้ มาเทียบกับแผนผังโบราณที่เขียนขึ้นในสมัยรัชกาลที่ ๕ พบว่าตรงกับตำแหน่งท้องพระโรงของวังกรมหลวงอดิศรอุดมเดช ที่ตั้งอยู่บริเวณทางด้านหน้าของวังพอดี

บานประตูมุกอุโบสถวัดราชบพิธอันงดงามนี้ สันนิษฐานว่า น่าจะเป็นฝีมือช่างในสำนัก กรมหมื่นทิวากรวงศ์ประวัติ เดิมเป็นหน้าต่างปราสาทพระเทพบิตร์ในวัดพระศรีรัตนศาสดาราม มาก่อน ต่อมาเกิดเหตุการณ์ใฟไหม้หลังคา จึงได้ถอดเอาบานมุกออก และได้ชะลอไปติดตั้งเป็นบานประตูหน้าต่างของพระอุโบสถ วัดราชบพิธแทนจวบจนปัจจุบัน

This exquisite mother-of-pearl inlay at Wat Ratchabophit are believed to be made by artisans under Prince Kshemasri. Formerly, the panel was on the windows of Wat Phra Kaeo in the Grand Palace, but after a fire, they were removed and relocated to Wat Ratchabophit where they remain today.

วังช่างมุก

"วังท้ายวัดพระเชตุพนฯ" เปรียบเสมือนศูนย์รวมงาน หัตถศิลป์สำคัญของไทย เนื่องด้วยเจ้าของวังแต่ละพระองค์ ล้วนแล้วแต่เกี่ยวเนื่องกับการผลิตเชิง "ช่าง" ทั้งสิ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง "กรมช่างมุก" ที่มีหน้าที่ในการทำ เครื่องประดับมุก

เครื่องประดับมุก คือ งานที่ทำจากเปลือกหอยโช่ง อันเป็นหอยทะเลที่มีเปลือกให้ความแวววาว สะท้อนแสงเป็นสีสันต่างๆ ในการผลิตจะต้องนำ เปลือกหอยมาต่อยและแต่งเป็นชิ้นย่อย ฉลุให้เป็นลวดลายต่างๆ และนำไปติดลงบนพื้นผิว ภายนอกของวัตถุ

หลักฐานชั้นเยี่ยมที่แสดงให้เห็นว่าพื้นที่แห่งนี้
เคยเป็นสำนักผลิตเครื่องประดับมุกมาก่อนก็คือเปลือกหอยมุก
จำนวนมหาศาลที่พบกระจัดกระจายในพื้นที่ ก็ด้วยมีเจ้าของ
วังถึง ๓ พระองค์ที่ดำรงตำแหน่งเจ้ากรมมุก นั่นคือ
กรมหมื่นอมเรนทรบดินทร์ ในสมัยรัชกาลที่ ๓
กรมหมื่นเชษฐาธิเบนทร์ ในสมัยรัชกาลที่ ๔ และ
กรมหมื่นทิวากรวงศ์ประวัติ ในสมัยรัชกาลที่ ๕

Mother-of-Pearl Artist Palaces

This cluster of palaces behind Wat Pho was a center of Thai arts and crafts, since each of the occupants of these palaces was skilled in different arts, in particular, the Mother-of-Pearl arts.

Mother-of-pearl inlays are made using lustrous conch shells with a shiny and irridescent finish. The seashells are cut into smaller pieces, and crafted into different shapes, then rearranged into patterns on different surfaces.

A great piece of evidence that proves that this used to be a mother-of-pearl workshop was a large amount of mother-of-pearl shells scattered around the area. Three of the occupants of the palaces used to head the Mother-of-Pearl Art Department, from King Rama III's era to King Rama V's era.

"โบราณวัตถุ" ที่ขุดค้นได้จากงานโบราณคดี เน้นย้ำถึงความสำคัญของพื้นที่ และเจ้านายที่ครองวังท้ายวัดพระเชตุพนฯ นี้

เศษกระเบื้อง เครื่องถ้วย เครื่องแก้ว รวมไปถึงกระดูกสัตว์ ล้วนเป็นหลักฐาน ที่แสดงให้เห็นถึงการติดต่อสัมพันธ์ทางการค้า สินค้าที่ส่งมา และรสนิยม การใช้ชีวิตของเจ้านายสยามเมื่อครั้งอดีดได้เป็นอย่างดี

Tales from the Excavation Site

These ancient artefacts uncovered by archeologists highlight the significance of this area and the occupants of the palaces behind Wat Pho.

Sherds, ceramics, glasswares, and animal bones tell us about Siam's trading ties, imported goods, and lifestyles of the Siamese elite in the past.

เกือกม้า

รวมถึงหลักฐานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับม้า อาทิ แปรงขนม้า ซึ่งพบในพื้นที่บริเวณสถานีสนามไชย
และพื้นที่โดยรอบนั้น สอดคล้องกับบันทึกที่ว่าพื้นที่นี้เคยเป็นวังของกรมหลวงอดิศรอุดมเดช
ผู้ดำรงตำแหน่งเจ้ากรมทหารม้ามหาดเล็กรักษาพระองค์ ในหน่วยจเรสัตว์พาหนะทหารบก
และทหารม้า จึงอาจใช้ส่วนหนึ่งของวังเป็นคอกเลี้ยงม้าก็เป็นได้

Horseshoe

Horseshoes and other artefacts related to horses such as horse brushes found around the Sanam Chai Station and neighboring areas are in line with records which say that this area was home to Prince Sukhasvati, who held the position of the Head of Royal Palace Guard Cavalry Division. It's possible that there used to be a horse stable in his palace.

กระดูกวัว

การพบ ้ "กระดูกวัว" ที่ไม่ได้ผ่านการชำแหละ ทำให้บอกได้ว่าวัวดัวนี้ไม่ได้ฆ่าเพื่อเป็นอาหาร แต่อาจเป็นวัวที่เลี้ยงไว้เพื่อใช้เป็นสัตว์พาหนะ เทียมเกวียน ซึ่งอาจเป็นพาหนะสำหรับใช้ขนสิ่งของเครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆ

Skeleton of a Cow

This skeleton of a whole, unbutchered cow tells us that this cow was not killed for consumption. It could have been raised for transport to pull wagon loads and move various items.

เครื่องปั้นดินเผา

ภาชนะดินเผาหลากหลายรูปแบบที่ขุดค้นพบ ไม่ว่าจะหม้อกันกลม หม้อทะนน หม้อตาล หรือครก ล้วนเป็นเครื่องครัวที่ใช้ในการหุงต้มประกอบอาหารทั้งสิ้น อาหารชาววังท้ายวัดพระเชตุพนฯ ก็ทำมาจากหม้อไหเหล่านี้นี่เอง และคงเป็นเช่นนี้มาตั้งแต่สมัยอยุธยาแล้ว

Terracotta

Various terracotta items have been uncovered, from round-bottom terracotta pots in various sizes to mortans used in the kitchen at the time. The food enjoyed by those in the palaces was cooked using these tools,

and they had always been part of Siamese kitchens since the 17th century.

เครื่องเคลืองเ

ในช่วงสมัยอยุธยาตอนปลายจนถึงรัตนโกสินทร์ตอนต้น เครื่องเคลือบนำเข้าจากจีน เป็นที่นิยมอย่างมาก ด้วยลวดลายที่สวยงามมีเอกลักษณ์ ทั้งเครื่องเคลือบลายคราม และเคลือบสี เมื่อเริ่มมีการติดต่อกับประเทศตะวันตกมากขึ้น เครื่องเคลือบจากยุโรปก็เป็นที่นิยมในกลุ่มชนชั้นสูง ชาววังท้ายวัดพระเชตุพนฯ มีหรือจะพลาดเทรนด์นี้

During the late 17th - mid 19th century, ceramicwares imported from China were very popular because of their delicate designs. There were blue and white ceramicwares and color glazed wares. When Siam's relationship with the Western world grew, European ceramicwares became popular among the Siamese elite, including the former occupants of these palaces.

ขวดน้ำหอม ขวดหมึก เครื่องแก้วต่างๆ เป็นเครื่องยืนยันให้เห็นชีวิต ความเป็นอยู่ที่เริ่มเปลี่ยนไปของชนชั้นนำชาวสยาม เราเริ่มมีการเขียนจดหมาย

ส่งไปรษณีย์กัน เราใช้ภาชนะแบบใหม่บนโต๊ะอาหาร รวมถึงมีรสนิยม

เครื่องแก้ว

Perfume bottles, ink bottles, and glassware items show us how the lifestyle of the Siamese elite changed. We began exchanging handwritten letters, introduced modern tablewares on our dining table, and started to wear tasteful fragrances from the West.

กระทรวงพาณิชย์

เมื่อสยามเผชิญหน้ากับการเปลี่ยนแปลง เราจำต้องพัฒนาบ้านเมืองให้เจริญทัดเทียมอารยประเทศ เริ่มมีการตั้งเป็นกระทรวง ทบวง กรม ที่ชัดเจน พื้นที่วังที่เคยเป็นที่ทำงานและบ้านพักอาศัยเจ้านาย หลายพระองค์ ก็ปรับเปลี่ยนเป็นสถานที่ราชการ และกลุ่มวังท้ายวัดพระเชตุพนฯ ก็หนี ความเปลี่ยนแปลงนี้ไปไม่พ้น ท้ายที่สุดก็รื้อลง เพื่อใช้พื้นที่เป็นที่ตั้งของกระทรวงพาณิชย์ในเวลาต่อมา

อาคารที่ทำการกระทรวงพานิชย์สูง ๓ ชั้น ก่ออิฐถือปูน ทาสีเหลืองอ่อน โครงสร้างอาคารเป็นแบบ ผสมระหว่างระบบผนังรับน้ำหนัก (Wall Bearing) ซึ่งเป็นเทคนิคโบราณ กับระบบเสา-คาน (Post and Lintel) มีการใช้คอนกรีตเสริมเหล็กเป็นวัสดุหลัก ซึ่งเป็นเทคนิคการก่อสร้างสมัยใหม่ ในขณะนั้น โครงสร้างของตัวอาคารจึงมีความสำคัญในฐานะรอยต่อทางประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม ยุคเปลี่ยนผ่านจากระบบการก่อสร้างแบบโบราณมาสู่ยุคสมัยใหม่

ตึกฝรั่งสง่างามคลาสสิคแห่งนี้รับใช้ "กระทรวงพาณิชย์" มาร่วม ๖๓ ปี ก่อนที่กระทรวงจะย้ายไปยัง สำนักงานใหม่ บริเวณตำบลบางกระสอ อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี

Ministry of Commerce

When Siam faced changes, it was important for us to develop our country to be as civilized as other leading countries, starting with having dedicated departments and divisions. Many palaces which had formerly been offices and residences of the elite were converted into state offices. This cluster of palaces behind Wat Pho did not escape this change, and they were torn down to make way for the Ministry of Commerce Building.

The construction of the Ministry of Commerce Building was a mix between the ancient wall bearing method and the post and lintel system with reinforced concrete as the main material. The post and lintel system was considered to be modern at the time. Thus, this building marked the historical transition from traditional architecture to modern architecture.

This classic Western-style building served the Ministry of Commerce for 67 years before the Ministry relocated to a new building.

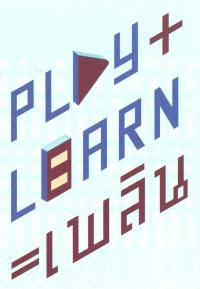
มิวเชียมสยาม: "พื้นที่ใหม่แห่งการเรียนรู้"

MUSEUM of SIAM: Discovery Museum

"บิวเซียมสยาม" คือภาพจำใหม่ของอาคารกระทรวงพาณิชย์ เป็นที่ตั้งของ "พิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งแรก" ที่สร้างวัฒนธรรม การเรียนรู้ตามอัธยาศัย และมีส่วนช่วยกระตุ้นให้เกิดสังคมแห่งภูมิปัญญา ผ่านการตีความที่แปลกใหม่และเทคโนโลยีที่ทันสมัย

มิวเชียมสยาม เป็นอีกทางเลือกของแหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียน ที่ช่วยสร้างความเข้าใจในเรื่องราวของสังคมไทย และสังคมโลกรอบๆ ตัวเรา ด้วยการนำเสนอที่เพลิดเพลินและสร้างสรรค์ ภายใต้รูปแบบ พิพิธภัณฑ์ตามแนวคิด "Discovery Museum" ที่จะ "กระตุกต่อมคิด" ของคนไทยให้สามารถยืนอยู่ได้ท่ามกลางกระแสโลกาภิวัตน์ของโลก ได้อย่างรู้เท่าทันและเท่าเทียม

มิวเซียมสยาม ที่ที่ทำให้ทุกการเรียนรู้สนุกกว่าที่คิด และประวัติศาสตร์ไม่ใช่เรื่องที่น่าเบื่ออีกต่อไป

Museum of Siam: A new place of discovery

Museum of Siam is the new image of the former Ministry of Commerce Building. It is the first Discovery Museum which introduces a culture of informal education and encourages a knowledge-based society through new interpretations and modern technologies.

Museum of Siam is an alternative for out-of-class learning space, allowing people to understand the Thai society and the world around them through entertaining and creative presentations under the concept of Discovery Museum which ignites ideas for Thais so that they can stand tall amidst the fast-changing world. Museum of Siam makes learning more fun and makes history not mundane.

Museum of Siam: "Discovering history, discovering you."

ข้อมูลติดต่อ / Contacts

เลขที่ ๔ ถนนสนามไชย แขวงพระบรมมหาราชวัง เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ๑๐๒๐๐

4 Sanam Chai Rd, Phra Nakhon, Bangkok 10200 THAILAND

- 66 2225 2777 #123
- **66** 2225 2775
- f museumsiamfan @ @museumsiam

